

Verordening Jeugdhulp gemeente Dongen 2025

De raad van de gemeente Dongen;

gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders;

gelet op de artikelen 2.9, 2.10, 2.12 en 8.1.1 vierde lid van de Jeugdwet;

Overwegende dat:

1. de Jeugdwet de verantwoordelijkheid voor het organiseren van goede en toegankelijke jeugdhulp bij de gemeente heeft belegd;
 2. het uitgangspunt is dat de verantwoordelijkheid voor het gezond en veilig opgroeien van jeugdigen allereerst bij de ouders en de jeugdige zelf ligt;
 3. het noodzakelijk is om regels vast te stellen over:
 - a. de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen;
 - b. de voorwaarden voor toekenning, de wijze van beoordeling van en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening;
 - c. de wijze waarop de toegang tot en de toekenning van een individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen;
 - d. de wijze waarop de hoogte van een persoonsgebonden budget wordt vastgesteld;
 - e. de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening of een persoonsgebonden budget, alsmede misbruik en oneigenlijk gebruik van de wet;
 - f. de waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan;
- overwegende dat het voorts wenselijk is te bepalen onder welke voorwaarden degene aan wie een persoonsgebonden budget wordt verstrekt, de jeugdhulp kan betrekken van een persoon die behoort tot diens sociale netwerk;
- besluit vast te stellen de Verordening jeugdhulp gemeente Dongen 2025.

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

In deze verordening en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder

- a. andere voorziening: voorziening anders dan in het kader van de Jeugdwet, op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen.
- b. bepaling jeugdhulp: bepaling van een gecertificeerde instelling welke jeugdhulp het college moet inzetten bij de uitvoering van een jeugdbeschermingsmaatregel of jeugdreclassering.
- c. budgethouder: de persoon die een pgb ontvangt op grond van de Jeugdwet.
- d. budgetplan: door jeugdige en/of diens ouders ingevuld plan waarin staat hoe het persoonsgebonden budget wordt besteed, op welke wijze er invulling wordt gegeven aan de afgesproken resultaten (zoals vastgelegd in het fameliagroepsplan), waarin wordt gemotiveerd waarom gecontracteerd aanbod niet passend is en waarin de jeugdige/diens ouders aantoont dat hij of zij een pgb kan beheren.
- e. cliëntondersteuner: onafhankelijke persoon die de jeugdige en/of diens ouders ondersteunt met informatie, advies en algemene ondersteuning, die bijdraagt aan het versterken van de zelfredzaamheid en participatie en het verkrijgen van een zo integraal mogelijke dienstverlening op het gebied van maatschappelijke ondersteuning, preventieve zorg, zorg, jeugdhulp, onderwijs, welzijn, wonen, werk en inkomen.
- f. college: college van burgemeester en wethouders van de gemeente Dongen.
- g. fameliagroepsplan: hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren.
- h. gecertificeerde instelling: van overheidswege gecertificeerde instelling bevoegd om maatregelen in het kader van jeugdbescherming en jeugdreclassering uit te voeren.
- i. gesprek: gesprek in het kader van de deskundige toeleiding naar jeugdhulp, waarin alle feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht.
- j. hulpvraag: behoefte van een jeugdige of zijn ouders aan jeugdhulp die in artikel 2.3 van de Jeugdwet staat.
- k. individuele voorziening: op de jeugdige en/of zijn ouders toegesneden voorziening in het kader van de Jeugdwet.
- l. nadere regels: de door het college op grond van deze verordening vast te stellen nadere regels over de uitvoering van deze verordening.
- m. onverwijld: in ieder geval binnen 3 werkdagen.
- n. overige voorziening: voorziening op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen niet vallend onder de Jeugdwet of wel vallend onder de Jeugdwet maar rechtstreeks toegankelijk zonder voorafgaand onderzoek naar de behoeften en persoonskenmerken van de jeugdige of zijn ouders (zoals bedoeld in artikel 2.9 sub a in de Jeugdwet).

o. ouder: gezaghebbende ouder, adoptiefouder, stiefouder of een ander die een jeugdige als behorend tot zijn gezin verzorgt en opvoedt, niet zijnde een pleegouder (volgens artikel 1.1 Jeugdwet).

p. perspectiefplan 18+: bij (verwachte) doorgaande hulpverlening na het 18e levensjaar, het plan dat door de Opdrachtnemer opstelt over de verschillende leefgebieden: zorg, onderwijs, werk, vrije tijd, gezondheid en financiën.

q. pgb: persoonsgebonden budget als bedoeld in artikel 8.1.1 van de wet, zijnde een door het college verstrekt budget aan een jeugdige of diens ouders, dat hen in staat stelt de jeugdhulp die tot de individuele voorziening behoort van derden te betrekken.

r. Plan van aanpak: plan waarbij de verschillende leefgebieden van de jeugdige en het gezin worden beschreven. In het plan wordt de ondersteuningsbehoefte van de jeugdige en/of zijn ouders vastgelegd, samen met de doelen, evenals de bijdragen die zowel het college als de hulpvrager en zijn sociale netwerk hieraan kunnen leveren betreffende de uitvoering van de jeugdhulp. Het plan van aanpak bestaat uit een (vraag)analyse en een beschrijving van de te behalen resultaten.

s. samenwerkingsverband hoogspecialistische jeugdhulp een samenwerkingsverband van jeugdhulp-aanbieders die gecontracteerd zijn voor het leveren van hoog specialistische jeugdhulpverlening in de regio Hart van Brabant.

t. sociaal netwerk: personen uit de huiselijke kring of personen met wie de jeugdige een sociale relatie onderhoudt.

u. toegang: team dat de hulpvraag van de jeugdige en/of diens ouders afhandelt in opdracht van het college.

v. vertrouwenspersoon: onafhankelijke persoon die jeugdigen en/of ouders op hun verzoek ondersteunt in aangelegenheden die samenhangen met de wettelijke taken en verantwoordelijkheden van het college, de jeugdhulpaanbieder, de gecertificeerde instelling en het advies- en meldpunt huiselijk geweld en kindermishandeling.

w. wet: Jeugdwet.

x. zorg in natura: de ondersteuning of jeugdhulp die aan personen wordt geleverd door aanbieders die door de gemeente zijn gecontracteerd.

Artikel 1.2. Afstemming met andere voorzieningen

1. Deze verordening richt zich op de Jeugdwet.

2. Het college draagt zorg voor een goede afstemming van voorzieningen op grond van deze verordening en voorzieningen voor jeugdigen dan wel ouders op grond van de Wet maatschappelijke ondersteuning en de Participatiewet.

3. Het college zorgt voor de continuïteit van ondersteuning onder zijn verantwoordelijkheid wanneer de jeugdige de leeftijd van 18 jaar bereikt.

4. Het college zet bij de toegang tot jeugdhulp in op vroegtijdige signalering van belemmeringen op het gebied van werk en inkomen van de jeugdigen en/of diens ouders en helpt hem/haar waar nodig om de juiste ondersteuning vanuit de gemeentelijke voorzieningen zoals schuldhulpverlening, inkomensvoorzieningen en re-integratievoorzieningen te verkrijgen.

Hoofdstuk 2 Vormen van jeugdhulp

Artikel 2.1 Overige voorzieningen

1. De volgende vormen van overige voorzieningen zijn algemeen toegankelijk:

a. Advies en informatie, mede ten behoeve van de mogelijke toegang tot individuele voorzieningen.

b. Enkelvoudige, ambulante opgroei- en opvoedingsondersteuning anders dan specialistische ondersteuning.

c. Overige voorzieningen geboden door Veilig Thuis (advies, hulp en ondersteuning rond huiselijk geweld, kindermishandeling, ouderenmishandeling en seksueel geweld).

d. Zorg en begeleiding in onderwijs, in het geval dat de voorziening vanuit het college is georganiseerd binnen de school.

e. Gespecialiseerde buitenschoolse opvang (BSO+).

2. Ouders en jeugdigen kunnen zich (met uitzondering van BSO+) rechtstreeks wenden tot een overige voorziening.

3. Het college kan nadere regels vaststellen over welke voorzieningen op basis van het eerste lid beschikbaar zijn, wat ze inhouden, voor welke doelgroep ze gelden en onder welke voorwaarden ze beschikbaar zijn.

Artikel 2.2 Individuele voorzieningen

De volgende vormen van individuele voorzieningen zijn beschikbaar:

1. Zonder verblijf:

a. Hoogspecialistische jeugdhulp (ambulant);

b. Dagbegeleiding;

c. Respijtzorg zonder overnachting.

d. Specialistische ambulante jeugdhulp waaronder behandeling, begeleiding, persoonlijke verzorging, jeugd- en opvoedhulp (JOH), gehandicaptenzorg (GHZ) en geestelijke gezondheidszorg (GGZ).

e. Vervoer van en naar de locatie waar de jeugdhulp wordt geboden.

2. Met verblijf:

a. Woonvormen (pleegzorg, gezinshuizen, kleinschalige woonvormen, kamer – en fasetraining);

b. Residentiele behandelvormen (waaronder specialistische jeugd-geestelijke gezondheidszorg, zorg voor jeugdigen met een lichamelijke, verstandelijke en of zintuiglijke beperking en jeugd- en opvoedhulp);

c. Gesloten verblijf;

d. Respijtzorg met overnachting;

e. Landelijke gespecialiseerde voorzieningen.

3. Naast de genoemde voorzieningen in het eerste en tweede lid zijn er ook andere individuele voorzieningen (maatwerk) mogelijk als dit naar de mening van het college bijdraagt aan een adequatere en/of goedkopere oplossing van de hulpvraag.

4. De jeugdige en/of diens ouders kunnen gebruik maken van voorzieningen in natura en indien de jeugdige dit wenst en hiervoor in aanmerking komt, van jeugdhulp middels een pgb zoals genoemd in hoofdstuk 5.

5. Het college kan nadere regels stellen over de afweging voor welke voorziening zoals genoemd in dit artikel de jeugdhulp wordt toegewezen en welke voorzieningen beschikbaar zijn.

Artikel 2.3 Voorwaarden individuele voorzieningen jeugdhulp

1. Het college biedt een kwalitatief en kwantitatief toereikend jeugdhulpaanbod om aan de taken als bedoeld in de Jeugdwet te kunnen voldoen.

2. Een individuele voorziening op basis van de Jeugdwet kan worden aangevraagd tot het bereiken van de leeftijd van 18 jaar.

3. Het college kent een individuele voorziening toe voor zover is vastgesteld dat de jeugdige/ouders:

a. op eigen kracht of met zijn ouders of andere personen uit de naaste omgeving geen oplossing voor zijn hulpvraag kan vinden;

b. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een overige voorziening;

c. geen oplossing kan vinden voor zijn hulpvraag door, al dan niet gedeeltelijk, gebruik te maken van een andere voorziening.

4. Het college neemt het familiegroepsplan van de jeugdige als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een individuele voorziening.

5. Het college beoordeelt, in aanvulling op artikel 2.3 lid 3, eerst of de ouders van de jeugdige beschikbaar en in staat zijn werkzaamheden over te nemen in het kader van gebruikelijke en niet-gebruikelijke hulp.

6. Een aanvraag voor een individuele voorziening vanuit de Jeugdwet bevat resultaten die behaald moeten worden binnen de termijn van de toe te kennen individuele voorziening.

7. Het college beschikt een individuele voorziening jeugdhulp voor de jeugdige en/of het gezin als duidelijk is welke passende jeugdhulpvoorziening met welk resultaat ingezet moet worden.

8. Het college verstrekt uitsluitend de meest passende voorziening jeugdhulp die toereikend is voor het bereiken van het afgesproken resultaat.

9. Als er sprake is van een aanvraag voor een individuele voorziening voor een jeugdige van 16 jaar of ouder moet er door de gemeentelijke toegang, gecertificeerde instelling en/of jeugdhulpaanbieder in het plan van aanpak duidelijk worden vermeld hoe lang de ondersteuning nodig is. Indien naar verwachting ook na het 18e jaar nog hulp nodig is, wordt nagedacht op welke wijze en via welke financieringsstroom dit vorm krijgt (Wmo, zorgverzekering, Wlz). Input voor het plan van aanpak wordt mede geleverd door jeugdhulpaanbieders via het Perspectiefplan 18+. Uiterlijk bij de leeftijd van 17,5 jaar moet duidelijk zijn of en welke ondersteuning er nodig is vanaf 18e jaar en hoe dit geregeld gaat worden c.q. binnen welk wettelijk kader deze ondersteuning dient te vallen.

10. De jeugdhulp moet worden uitgevoerd door een aanbieder waarvan de hoofdvestiging in Nederland is gevestigd.

Artikel 2.4 Vervoersvoorzieningen

1. Als de jeugdige is aangewezen op jeugdhulp zorgen ouders in beginsel voor het vervoer van en naar de locatie van de jeugdhulpaanbieder en kent het college geen vervoersvoorziening toe.

2. Het college kent slechts een vervoersvoorziening zoals genoemd in artikel 2.2 lid 1 sub e toe als:

a. de jeugdige is aangewezen op een individuele voorziening voor jeugdhulp en er sprake is van een medische noodzaak of een beperking in de zelfredzaamheid van de jeugdige die het zelfstandig reizen met het openbaar vervoer onmogelijk maakt;

b. bij de ouders en het netwerk sprake is van een medische noodzaak of beperking in de zelfredzaamheid waardoor deze de jeugdige niet kan vervoeren of met de jeugdige kan meereizen.

3. Bij het beoordelen van de zelfredzaamheid worden de eigen mogelijkheden en eigen kracht van ouders en netwerk onderzocht.
4. Een vervoersvoorziening is altijd tijdelijk. De voorziening wordt beëindigd op het moment dat de medische noodzaak of beperking in de zelfredzaamheid van de ouders of jeugdige is opgeheven.
5. Vervoerskosten kent het college niet met terugwerkende kracht toe.
6. Het college bepaalt bij de toekenning van de vervoersvoorziening de wijze en het tijdstip van de verstrekking dan wel de uitbetaling van de vergoeding, alsmede de tijdsduur van de toegekende vervoersvoorziening dan wel vergoeding. Hierbij hanteert het college het principe van de in de betreffende situatie goedkoopste adequate individuele voorziening.
7. Het college kan nadere regels stellen over de voorwaarden waaronder een vervoersvoorziening wordt toegekend.

Hoofdstuk 3 Toegang

Artikel 3.1 Toegang jeugdhulp via de gemeente

1. Jeugdigen en/of diens ouders kunnen een aanvraag jeugdhulp in de zin van de Algemene wet bestuursrecht schriftelijk, mondeling, telefonisch of digitaal melden bij het college.
2. Het college bevestigt de ontvangst van de aanvraag binnen 2 weken met een ontvangstbevestiging.
3. Het college wijst de jeugdige en/of diens ouders op de mogelijkheid zich tijdens het onderzoek te laten bijstaan door iemand uit het eigen netwerk of een gratis cliëntondersteuner en op de mogelijkheid om na de melding een familiegroepsplan als bedoeld in artikel 1.1 van de Jeugdwet te overhandigen.
4. In spoedeisende gevallen treft het college zo spoedig mogelijk doch binnen 5 dagen een passende tijdelijke voorziening of vraagt het college een spoedmachtiging gesloten jeugdhulp aan.
5. Het college kan nadere regels stellen over de toegang tot de jeugdhulp via de gemeente.

Artikel 3.2 Toegang jeugdhulp via het medisch domein

1. Het college draagt zorg voor de inzet van jeugdhulp na verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar een jeugdhulpaanbieder, als en zover genoemde jeugdhulpaanbieder van oordeel is dat inzet van jeugdhulp nodig is.
2. Voor toegekende voorzieningen via het medisch domein verstrekt het college een beschikking bedoeld in artikel 4.7.
3. Ter waarborging van een deskundige toeleiding naar, advisering over, bepaling van en het inzetten van de aangewezen voorziening door een aanbieder, kan het college bij een aanvraag door een aanbieder als bedoeld in artikel 3.2.1 op basis van signalen of steekproefsgewijs een toets uitvoeren.
4. De aanbieder is bij de bepaling van de voorziening, vorm, voorwaarden en looptijd van de jeugdhulp gebonden aan het oordeel van het college op grond van de toets genoemd in artikel 3.2.3.
5. Het college kan nadere regels stellen over de toegang tot de jeugdhulp via het medisch domein.

Artikel 3.3 Toegang jeugdhulp via justitieel kader

1. Het college zorgt voor inzet van de jeugdhulp die de rechter of de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van een jeugdbeschermingsmaatregel, die de rechter, het openbaar ministerie, de selectiefunctionaris, de inrichtingsarts of de directeur van de justitiële inrichting nodig achten bij de uitvoering van een strafrechtelijke beslissing, of die de gecertificeerde instelling nodig acht bij de uitvoering van de jeugdreclassering.
2. Het college maakt afspraken met de gecertificeerde instellingen over de vorm en inhoud van het besluit tot inzet van jeugdhulp door de gecertificeerde instelling en hoe het college daarvan op de hoogte wordt gesteld.
3. Voor toegekende voorzieningen via het justitieel kader verstrekt het college geen beschikking als bedoeld in artikel 4.7.
4. Het college kan nadere regels stellen over de toeleiding tot jeugdhulp via een gecertificeerde instelling.

Hoofdstuk 4 Procedure toegang jeugdhulp via de gemeente

Artikel 4.1 Algemeen

1. Het college kent voor de duur, passend bij het bereiken van de beschreven resultaten in het plan van aanpak een individuele voorziening toe met een beschikking, die toegang geeft tot jeugdhulp.
2. De jeugdhulpaanbieder van een individuele voorziening start de jeugdhulp slechts nadat het besluit bedoeld in het eerste lid genomen is.
3. In situaties waar onmiddellijke uitvoering geboden is, kan afgeweken worden van het gestelde in het tweede lid. Het besluit moet echter ook in die gevallen zo snel mogelijk, en uiterlijk binnen 4 weken, na de start van de hulp verkregen worden.

4. Het college stelt bij nadere regels de jeugdhulp en de geldigheidsduur van het besluit, zoals bedoeld in het eerste lid vast.

Artikel 4.2 Aanvraag

1. Jeugdigen en/of diens ouders kunnen een aanvraag jeugdhulp in de zin van de Algemene wet bestuursrecht mondeling, telefonisch, schriftelijk of digitaal indienen bij het college.
2. Het college bevestigt de ontvangst van een aanvraag met een schriftelijke bevestiging en informeert de jeugdige en/of diens ouders over de gang van zaken na de aanvraag, diens rechten en plichten en de vervolgpprocedure.
3. Het college neemt het besluit op een aanvraag uiterlijk binnen 8 weken, waarbij als startdatum het eerste contact als bedoeld in artikel 4.2 lid 1 geldt.
4. De aanvrager wordt schriftelijk geïnformeerd als het niet lukt om binnen de termijn van 8 weken een besluit te nemen. Het college kan de beslissingstermijn éénmalig met maximaal 8 weken verlengen.
5. Na de aanvraag start de fase van het onderzoek zoals bedoeld in artikel 4.3 en 4.4.
6. Enkel bij een aanvraag voor een individuele voorziening voor hoog specialistische jeugdhulp wordt samengewerkt met het samenwerkingsverband hoog specialistische jeugdhulp. De gemeente voert het onderzoek uit van artikel 4.3 en 4.4. Als gedurende dit proces duidelijk wordt dat het een hoog specialistische hulpvraag is, wordt het samenwerkingsverband hoog specialistische hulp verzocht aan het onderzoek deel te nemen. De gezaghebbende ouder(s) en/of de jeugdige en het samenwerkingsverband hoog specialistische jeugdhulp bepalen de aard en omvang van de individuele voorziening en komen gezamenlijk tot een plan van aanpak.
7. Het college legt het besluit op een aanvraag voor een individuele voorziening vast in een beschikking, met een bepaalde geldigheidsduur die toegang geeft tot jeugdhulp.
8. Het college kan nadere regels stellen over de aanvraagprocedure.

Artikel 4.3 Onderzoek

1. Na ontvangst van de aanvraag zoals bedoeld in artikel 4.2 start de fase van het onderzoek.
2. Het college verzamelt voor het onderzoek alle gegevens over de jeugdige en zijn situatie, die van belang en toegankelijk zijn en maakt vervolgens zo spoedig mogelijk (maar binnen een termijn van 2 weken) met de jeugdige en/of diens ouders een afspraak voor een gesprek. Hierbij brengt het college de jeugdige en/of diens ouders op de hoogte van de mogelijkheid om zelf een familiegroepsplan op te stellen. Als de jeugdige en diens ouders daarom verzoeken, draagt het college zorg voor ondersteuning bij het opstellen van het familiegroepsplan.
3. Voor het gesprek verschaffen de jeugdige en/of diens ouders aan het college alle overige gegevens en bescheiden die naar oordeel van het college voor het onderzoek nodig zijn en waarover zij redelijkerwijs de beschikking kunnen krijgen. De jeugdige en/of diens ouders geven inzage in een identificatiedocument als bedoeld in artikel 1 van de wet op de identificatieplicht.
4. Het college kan in overleg met de jeugdige en/of diens ouders afzien van een onderzoek als bedoeld in het tweede en derde lid.
5. De jeugdige en/of ouders verlenen hun medewerking aan het onderzoek als bedoeld in het derde lid alsmede een onderzoek als bedoeld in artikel 4.7 om in aanmerking te komen voor een individuele voorziening.
6. Als de jeugdige en/of ouders onvoldoende medewerking verlenen aan het onderzoek als bedoeld in het derde lid alsmede een onderzoek als bedoeld in artikel 4.7 en daardoor de situatie van de jeugdige en/of ouders onvoldoende in kaart kan worden gebracht, kan er geen individuele voorziening worden verstrekt.

Artikel 4.4 Gesprek

1. Het college onderzoekt in een gesprek met de jeugdige en/of diens ouders en optioneel met deskundigen, zo spoedig mogelijk en voor zover nodig:
 - a. De behoeften, persoonskenmerken, voorkeuren, veiligheid, ontwikkeling en gezinssituatie van de jeugdige en het probleem of de hulpvraag.
 - b. Het te behalen resultaat van het verzoek om jeugdhulp.
 - c. Het vermogen van de jeugdige en/of diens ouders om zelf of met ondersteuning van de naaste omgeving een oplossing voor de hulpvraag te vinden.
 - d. De mogelijkheden om gebruik te maken van een andere voorziening.
 - e. De mogelijkheden om jeugdhulp te verlenen met gebruikmaking van een overige voorziening.
 - f. De mogelijkheden om een individuele voorziening te verstrekken.
 - g. De wijze waarop een mogelijk toe te kennen individuele voorziening wordt afgestemd met andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning, of werk en inkomen.
 - h. Hoe rekening wordt gehouden met de godsdienstige gezindheid, de levensovertuiging en de culturele achtergrond van de jeugdige en/of diens ouders.

- i. De mogelijkheden om te kiezen voor de verstrekking van een pgb, waarbij de jeugdige en/of diens ouders in begrijpelijke bewoordingen worden ingelicht over de gevolgen van die keuze en de te volgen procedure.
2. Het college weegt de mening en voorkeur van de jeugdige mee in de keuze voor welke ondersteuning of jeugdhulp wordt aangevraagd of geleverd gaat worden en bij welke jeugdhulpaanbieder dit gebeurt.
3. Als de jeugdige en/of zijn ouders een familiegroepsplan uit artikel 1.1 van de wet hebben opgesteld, betreft het college dat als eerste bij het onderzoek, bedoeld in het eerste lid.
4. Het college informeert de jeugdige en/of diens ouders over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolprocedure.
5. Het college kan in overleg met de jeugdige en/of diens ouders afzien van een gesprek.
6. Indien de jeugdige en de ouders de hulpvraag als bedoeld in het eerste lid, sub c zelf kunnen oplossen, of er is mogelijkheid om gebruik te maken van een andere voorziening als bedoeld in het eerste lid, sub e en het eerste lid, sub f, kent het college een individuele voorziening niet toe.
7. Het college kan nadere regels stellen over de procedure van het gesprek.

Artikel 4.5 Verslaglegging

1. Het college zorgt binnen de beslissingstermijn als bedoeld in artikel 4.2.3 voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek in de vorm van een plan van aanpak, tenzij jeugdige of diens ouders hebben medegedeeld dit niet te wensen.
2. Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdige en/of diens ouders worden aan het verslag toegevoegd.
3. Uit het plan van aanpak blijkt dat de mening en voorkeur van de jeugdige wordt meegewogen in de keuze voor welke ondersteuning of jeugdhulp wordt aangevraagd of geleverd gaat worden en bij welke jeugdhulpaanbieder dit gebeurt.
4. De jeugdige en/of gezaghebbende (ouder(s)) ondertekenen het plan van aanpak voor gezien of akkoord en zorgt ervoor dat een (digitaal) getekend exemplaar binnen tien werkdagen wordt geretourneerd. Per leeftijdscategorie of situatie gelden daarbij de regels als genoemd in artikel 7.3.4 van de wet.
5. Indien de jeugdige en/of gezaghebbende (ouder(s)) het plan van aanpak niet binnen de gestelde termijn (digitaal) getekend retourneren neemt de gemeente de aanvraag niet in behandeling en wordt de aanmelding afgesloten.

Artikel 4.6 Beoordelingscriteria eigen kracht

1. Jeugdigen of ouders komen pas in aanmerking voor een individuele voorziening als zij zelf geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag binnen hun eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen (eigen kracht). Hieronder verstaan we in ieder geval:
 - Gebruikelijke hulp van ouders en/of andere verzorgers/opvoeders
 - Bovengebruikelijke hulp van ouders voor zover zij beschikbaar zijn en in staat zijn de noodzakelijke hulp te bieden en die geen (dreigende) overbelasting oplevert. Daarnaast ontstaan er door het bieden van de bovengebruikelijke hulp geen financiële problemen in het gezin.
 - De ondersteuning vanuit het sociale netwerk.
 - Het aanspreken van een aanvullende zorgverzekering indien die is afgesloten
2. Onder gebruikelijke hulp verstaan we de hulp die naar algemeen aanvaarde opvattingen in redelijkheid mag worden verwacht van ouders en/of andere verzorgers of opvoeders. Bij hen ligt de verplichting de tot hun gezin behorende minderjarige jeugdigen te verzorgen, op te voeden, te begeleiden en toezicht op hen te houden. Ook als de jeugdige een ziekte, aandoening, beperking of andere problematiek heeft. Bij uitval van 1 van de ouders neemt de andere ouder de gebruikelijke hulp over. Dit geldt ook bij gescheiden ouders. Er wordt dan ook rekening gehouden met de gebruikelijke hulp van de ouder waar de jeugdige niet woont.
3. Om vast te stellen of sprake is van gebruikelijke hulp beoordeelt het college of de benodigde hulp uitgaat boven de hulp die een jeugdige van dezelfde leeftijd zonder ziekte, aandoening, beperking of andere problematiek nodig heeft. Het college houdt hierbij rekening met de volgende factoren:
 - De leeftijd van de jeugdige
 - De mate van zorg bij activiteiten en handelingen, de mate van toezicht en de mate van begeleiding/stimulans die een jeugdige van die leeftijd nodig heeft
 - De aard en de duur van de hulp en de benodigde ondersteuningsintensiteit van de jeugdige
 - De mate van planbaarheid van de hulp
 - De behoeften en mogelijkheden van de jeugdige
4. Als er sprake is van gebruikelijke hulp verstrekt het college geen individuele voorziening tot jeugdhulp. Hierop kan (tijdelijk) een uitzondering worden gemaakt als de ouders door (dreigende) overbelasting de gebruikelijke hulp niet kunnen bieden.

5. Indien er sprake is van hulp die het gebruikelijke overstijgt dan zijn de ouders in eerste instantie nog steeds verantwoordelijk voor het bieden van deze bovengebruikelijke hulp. Het college beoordeelt dan of van ouders verwacht mag worden dat ze deze hulp bieden, zoals in lid 1 staat weergegeven. Er wordt onderscheid gemaakt tussen kortdurende en langdurende situaties:

- Kortdurend: er is uitzicht op herstel van het (gezondheids)probleem en Daarmee samenhangende zelfredzaamheid van de jeugdige. Het gaat hierbij over een aaneengesloten éénmalige periode van maximaal drie maanden in één kalenderjaar.
- Langdurend: het gaat om een chronische situatie waarbij naar verwachting de jeugdhulp langer dan drie maanden nodig is of voor meerdere periodes van drie maanden in één kalenderjaar.

6. Het college verwacht van ouders/verzorgers dat zij in kortdurende situaties bovengebruikelijke hulp bieden, tenzij dit gelet op de aard van de hulp niet kan worden verwacht of de ouders door (dreigende) overbelasting de hulp niet kunnen bieden.

7. Bij de beoordeling van langdurige situaties houdt het college rekening met de volgende factoren:

- a. De aard en de duur van de hulp en de benodigde ondersteuningsintensiteit van de jeugdige.
 - b. De mate van planbaarheid van de hulp
 - c. Het lichamelijk en geestelijk welzijn van de ouders.
 - d. De manier van omgaan van ouders met de problemen van de jeugdige.
 - e. Vaardigheden van ouders om zelf hulp te bieden (bijvoorbeeld een verpleegachtergrond).
 - f. Of er sprake is van problematiek bij de ouders, zoals relationele problemen of schulden.
 - g. Welke verplichtingen de ouders hebben, bijvoorbeeld voor werk of sociale verplichtingen.
 - h. Het belang van ouders om een inkomen uit arbeid te krijgen en het eventueel ontstaan van financiële problemen.
 - i. De woonsituatie
 - j. De samenstelling van het gezin en de relatie tussen de gezinsleden (bijvoorbeeld of er sprake is van een wettelijk stiefouder of niet).
 - k. Of er sprake is van een sociaal netwerk en zo ja, wat de mogelijkheden en de bereidheid van het sociaal netwerk zijn om de jeugdige en/of zijn ouders te ondersteunen.
 - l. Overige individuele omstandigheden die door de jeugdige en ouders worden ingebracht.
8. Als bovengenoemde factoren niet leiden tot problemen bij het kunnen verlenen van de hulp door de ouders (beschikbaarheid van ouders, de belasting van ouders en de financiële situatie van de ouders) dan wordt van hen verwacht dat zij de bovengebruikelijke hulp (eventueel deels) verlenen. Het college verstrekt hiervoor dan geen individuele voorziening tot jeugdhulp.
9. Als ouders een beroep kunnen doen op het sociale netwerk voor het bieden van ondersteuning bij de benodigde (bovengebruikelijke) hulp aan de jeugdige wordt van hen verwacht dat zij hier gebruik van maken. De ondersteuning die het sociale netwerk biedt, valt onder de eigen kracht. Het college verstrekt hiervoor dan geen individuele voorziening tot jeugdhulp.
10. Als de jeugdige en/of de ouders een aanvullende zorgverzekering hebben die de benodigde hulp (deels) vergoed, wordt van ouders verwacht dat zij deze aanspreken. Het college verstrekt dan geen individuele voorziening tot jeugdhulp of alleen een aanvullende voorziening voor het gedeelte dat niet wordt vergoed.
11. Bij (dreigende) overbelasting gelden de volgende uitgangspunten:
- a. Er moet sprake zijn van een verband tussen de overbelasting en de zorg aan de jeugdige.
 - b. Als de overbelasting veroorzaakt wordt door spanningen op het werk (bijvoorbeeld door teveel uren werken of stress) of door andere factoren buiten de zorg van de jeugdige om, moet de ouder eerst een oplossing zoeken in de oorzaak van die spanningen.
 - c. Als de (dreigende) overbelasting kan worden verminderd door het herinrichten van het werk of andere sociale/maatschappelijke activiteiten wordt dit eerst van de ouder verwacht.
 - d. Het verlenen van hulp aan je kind gaat in beginsel voor op sociale/maatschappelijke activiteiten.
 - e. Indien de ouders een informeel pgb ontvangen voor de zorg van een jeugdige en er is sprake van (dreigende) overbelasting dan kan dit aanleiding zijn het pgb te beëindigen. Een andere zorgverlener neemt dan het verlenen van de hulp over om de overbelasting te stoppen.
12. Het college kan nadere regels stellen.

Artikel 4.7 Inhoud beschikking

1. Het plan van aanpak is onderdeel van de beschikking.
2. In de beschikking tot verstrekking van een individuele voorziening wordt in ieder geval aangegeven of de voorziening in natura of als pgb wordt verstrekt en wordt tevens aangegeven hoe bezwaar tegen de beschikking kan worden gemaakt.
3. Bij het verstrekken van een individuele voorziening worden in de beschikking tevens de met de jeugdige en/of diens ouders gemaakte afspraken vastgelegd, wie de jeugdhulp gaat bieden, wat het te behalen resultaat is, wat de aard en omvang van de in te zetten hulp zijn en welke "andere voorzieningen" relevant zijn of kunnen zijn.
4. In geval van een beschikking hoog specialistische jeugdhulp worden de aard en omvang van de in te zetten hulp niet beschreven in de beschikking, maar in een plan van aanpak dat door het samenwerkingsverband hoog specialistische jeugdhulp samen met het gezin/de jeugdige is opgesteld.

Artikel 4.8 Advisering

1. Het college is bevoegd om, voor zover dit van belang kan zijn voor het onderzoek, de jeugdige en/of diens ouders:
 - a. op te roepen in persoon te verschijnen op een door het college te bepalen plaats en tijdstip en hem/hen te bevragen;
 - b. op een door het college te bepalen plaats en tijdstip door een of meer daartoe aangewezen deskundigen te doen bevragen en/of onderzoeken.
2. Het college is bevoegd om, voor zover dit van belang kan zijn voor het onderzoek, advies te vragen aan een door hem daartoe aangewezen adviesinstantie indien het college dat gewenst vindt.
3. Als het college advies inwint als bedoeld in het eerste en tweede lid wordt de jeugdige en/of diens ouders hier van op de hoogte gebracht.

Artikel 4.9 Besluit

1. Het college neemt binnen acht weken na ontvangst van de aanvraag een besluit op de aanvraag. Hierbij betreft het college (de resultaten uit) het onderzoek en het plan van aanpak en/of het familie-groepsplan.
2. Het college neemt een besluit op een aanvraag voor een individuele voorziening en legt dat besluit vast in een beschikking of soortgelijk document waarbij de inhoud en de juridische waarde bij beide gelijk is.
3. De beschikking wordt aan de jeugdige en/of ouder(s) toegezonden of uitgereikt.
4. Jeugdige en/of diens ouders hebben altijd de mogelijkheid om bezwaar te maken op het besluit, ongeacht de vorm waarin het besluit wordt vastgelegd.
5. Opschorting van de termijn als bedoeld in het eerste lid, vindt plaats conform artikel 4:15 van de Algemene wet Bestuursrecht.
6. De aanbieder van een individuele voorziening start de ondersteuning slechts nadat het besluit bedoeld in het eerste lid genomen is.
7. In situaties waar onmiddellijke uitvoering geboden is, kan afgeweken worden van het gestelde in het eerste lid. Het besluit dient echter ook in die gevallen zo snel mogelijk, en uiterlijk binnen zes weken, na de start van de hulp en ondersteuning verkregen te worden.
8. De jeugdige of zijn ouders moeten zich binnen 6 maanden na besluitdatum hebben gemeld bij een jeugdhulpaanbieder, dan wel het pgb binnen 6 maanden hebben besteed aan het resultaat waarvoor het is verstrekt.

Hoofdstuk 5 Persoonsgebonden budget

Artikel 5.1 Regels voor persoonsgebonden budget

1. Het college verstrekt een pgb in overeenstemming met de wettelijke vereisten uit artikel 8.1.1 van de Jeugdwet, voor de maximale periode van één jaar.
2. Bij de overweging welke jeugdhulp in een pgb verstrekt kan worden, beoordeelt het college eerst of het door de gemeente gecontracteerde zorgaanbod toereikend is voor de jeugdige en/of zijn ouders.
3. Het college stelt vast dat de gezaghebbende ouder(s), al dan niet met hulp uit hun sociale netwerk dan wel van een curator, bewindvoerder, mentor of gemachtigde, in staat zijn tot een redelijke waardering van hun belangen, en in staat zijn om de rechten en plichten die zijn verbonden aan het pgb op een verantwoorde manier uit te voeren.
4. De ouder(s) en/of vertegenwoordiger stellen samen een budgetplan op waarin ze aangeven hoe de ondersteuning wordt verleend. De gemeentelijke toegang beoordeelt of hiermee de doelen zoals beschreven in het plan van aanpak in voldoende mate behaald kunnen worden.
5. De persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, kan de jeugdhulp onder de volgende voorwaarden betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk:

- a. Voor persoonlijke verzorging en begeleiding.
- b. Bij de inzet van een persoon uit het sociale netwerk beoordeelt het college de passendheid van deze inzet.
- c. Deze persoon heeft aangetoond dat de zorg aan de belanghebbende voor hem niet tot overbelasting leidt.
6. Als de jeugdhulp geboden wordt door een bloed- of aanverwant in de eerste of tweede graad van de budgethouder, is altijd sprake van informele hulp.
7. Als de persoon jeugdhulp verleent aan een jeugdige en niet bij de jeugdige in huis woont, kan de gemeente een Verklaring Omtrent Gedrag vragen die niet ouder is dan 3 maanden op het moment dat de hulp aan de jeugdige start.
8. De persoon die jeugdhulp verleent, doet direct melding van calamiteiten en van iedere vorm van geweld of vermoeden van (kinder)mishandeling bij de gemeente en/of bij Veilig Thuis.
9. De formele zorgverlener moet voldoen aan de kwaliteitseisen zoals opgenomen in hoofdstuk 4 van de Jeugdwet.
10. Om de afspraken tussen jeugdhulpaanbieder en de jeugdige en/of ouders vast te leggen wordt verplicht gebruik gemaakt van de modelovereenkomst van de Sociale Verzekeringsbank (SVB).
11. Het college onderzoekt al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's vanuit het oogpunt van kwaliteit, rechtmatigheid en doelmatigheid.
12. Het college kan nadere regels omtrent pgb vaststellen.

Artikel 5.2 Aanvraag pgb

1. Het college beoordeelt de aanvraag voor een pgb op grond van:
 - a. de motivatie waarom het gecontracteerde aanbod van de gemeente niet passend is en een pgb gewenst is;
 - b. het beoogde resultaat dat door het college is vastgelegd in het plan van aanpak en de te treffen individuele voorziening;
 - c. de vooringenomen uitvoering daarvan inclusief zorgverlener vastgelegd in het pgb plan;
 - d. de kwaliteitseisen waaraan de zorgverlener voldoet.
 2. Het college kan een pgb weigeren, als:
 - a. de jeugdige en/of diens ouders de gevraagde jeugdhulp al heeft ingeroepen en ingeschat zonder toestemming van de gemeente;
 - b. aan de jeugdige en/of diens ouders in de afgelopen jaren, voorafgaand aan de datum van het gesprek, een pgb is verleend en waarbij door de jeugdige of zijn ouders niet is voldaan aan de voorwaarden van het pgb;
 - c. vastgesteld is dat de jeugdige en/of diens ouder (of zijn/haar vertegenwoordiger) niet bekwaam worden geacht de taken en verantwoordelijkheden passend bij het beheren van een pgb uit te voeren.
 3. Het college verstrekt geen jeugdhulp in de vorm van een pgb in de volgende situaties:
 - a. De kosten van de jeugdhulp zijn gemaakt voordat de aanvraag is ingediend en het is niet meer na te gaan of die jeugdhulp nodig was;
 - b. Uit het door de jeugdige en/of diens ouders ingediende pgb plan blijkt niet dat de kwaliteit van de jeugdhulp voldoende gewaarborgd is.
 4. De volgende kosten zijn uitgesloten voor vergoeding vanuit een pgb:
 - a. kosten voor bemiddeling;
 - b. kosten voor tussenpersonen of belangenbehartigers;
 - c. kosten voor het voeren van een pgb-administratie;
 - d. kosten voor ondersteuning bij het aanvragen en beheren van een pgb;
 - e. reiskosten van de zorgverlener naar de budgethouder.
- Het pgb bevat geen vrij besteedbaar deel.

Artikel 5.3 Hoogte pgb

1. De volgende voorwaarden zijn van toepassing op de berekening en de hoogte van het pgb:
 - a. De hoogte van het pgb wordt bepaald aan de hand van de in het plan van aanpak beschreven resultaten en het budgetplan wat door de jeugdige en/of zijn ouders is opgesteld over hoe zij het pgb gaan besteden.
 - b. De hoogte van het pgb is toereikend om veilige, doeltreffende en kwalitatief goede jeugdhulp in te kopen.
 - c. De maximale werkweek van de (in)formele zorgverlener is niet meer dan 40 uur per week, rekening houdend met de totaal aantal uren werk waaraan een arbeidscontract ten grondslag ligt.
2. Het college houdt bij de vaststelling van de hoogte van het pgb rekening met het feit of er sprake is van formele hulp of informele hulp.
3. De hoogte van het pgb voor formele hulp bedraagt 85% van het tarief voor gecontracteerde jeugdhulp in natura, tenzij op basis van het door de jeugdige en/of zijn ouders ingediende pgb plan passende en toereikende jeugdhulp voor een lager tarief kan worden ingekocht.

4. Als het op basis van lid 1 vastgestelde pgb in een individueel geval onvoldoende is om de aangewezen jeugdhulp te kunnen inkopen, wordt het tarief zodanig aangepast dat de hulp hiermee bij tenminste één jeugdhulpaanbieder kan worden ingekocht.

5. De hoogte van het pgb voor informele hulp is bij het bestaan van een dienstbetrekking gelijk aan het minimum uurloon, inclusief vakantietoeslag, zoals bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantietoeslag voor een persoon van 22 jaar of ouder met een 36-urige werkweek.

6. De hoogte van het pgb bedraagt niet meer dan het tarief van de in de betreffende situatie goedkoopste passende individuele voorziening in natura.

Hoofdstuk 6 Toezicht en handhaving

Artikel 6.1 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

1. Degene aan wie krachtens deze verordening een individuele voorziening is verstrekt, doet op verzoek of onverwijld uit eigen beweging aan het college mededeling van alle feiten en omstandigheden, waarvan hen redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat deze aanleiding kunnen zijn tot heroverweging van een beslissing aangaande een individuele voorziening.

2. Onverminderd artikel 8.1.4 van de wet kan het college een beslissing aangaande een individuele voorziening herzien dan wel intrekken als het college vaststelt dat:

a. De jeugdige en/of diens ouders onjuiste of onvolledige gegevens hebben verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beslissing zou hebben geleid.

b. De jeugdige en/of diens ouders niet langer op de individuele voorziening of op het pgb zijn aangewezen.

c. De individuele voorziening of het pgb niet meer toereikend is te achten.

d. De jeugdige en/of diens ouders niet voldoen aan de voorwaarden van de individuele voorziening of het pgb.

e. De jeugdige en/of diens ouders de individuele voorziening of het pgb niet of voor een ander doel gebruiken dan waarvoor het is bestemd.

f. De jeugdige en/of diens ouders niet meewerken aan onderzoeken van de gemeente die betrekking hebben op artikel 4.7.

3. Als het college een beslissing op grond van het tweede lid heeft ingetrokken kan het college geheel of gedeeltelijk de geldswaarde terugvorderen en invorderen van de teveel of ten onrechte genoten individuele voorziening of het teveel of ten onrechte genoten pgb.

4. Het college kan een beslissing tot verlening van een pgb intrekken als blijkt dat het pgb binnen 6 maanden na uitbetaling niet is aangewend voor de bekostiging van de voorziening waarvoor de verlening heeft plaatsgevonden.

Artikel 6.2 Voorkomen en bestrijding misbruik, oneigenlijk en ondoelmatig gebruik

1. Het college informeert jeugdigen en ouders in begrijpelijke bewoordingen over de rechten en plichten die aan het ontvangen van een jeugdhulpvoorziening zijn verbonden en over de mogelijke gevolgen van misbruik, oneigenlijk en ondoelmatig gebruik van de wet.

2. Het college kan een toezichthouder aanwijzen die belast is met het houden van toezicht op de naleving van rechtmatige uitvoering van de wet, waaronder de bestrijding van misbruik, oneigenlijk en ondoelmatig gebruik van deze wet.

3. Het college kan in beleidsregels nadere criteria vaststellen over de bevoegdheden van de toezichthouder.

Artikel 6.3 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

Het college houdt in het belang van een goede prijs-kwaliteitverhouding bij de vaststelling van de tarieven die het hanteert voor door derden te leveren jeugdhulp of uit te voeren kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering, rekening met:

1. De aard en omvang van de te verrichten taken.

2. De voor de sector toepasselijke cao-schalen in relatie tot de zwaarte van de functie.

3. Een redelijke toeslag voor overheadkosten.

4. Een voor de sector reële mate van non-productiviteit van het personeel als gevolg van verlof, ziekte, scholing en werkoverleg;

5. De kosten voor bijscholing van het personeel.

Artikel 6.4 Opschorting betaling uit het pgb

1. Als er sprake is van een individuele voorziening in pgb kan het college de Sociale Verzekeringsbank gemotiveerd verzoeken te beslissen tot een geheel of gedeeltelijke opschorting van betalingen uit het

pgb als er ten aanzien van de budgethouder een vermoeden is gerezen dat er sprake is van een omstandigheid als bedoeld in artikel 6.1, tweede lid.

2. Het college stelt de persoon aan wie het pgb is verstrekt schriftelijk op de hoogte van een verzoek als bedoeld in het eerste of tweede lid.

Hoofdstuk 7: Klachtregeling en vertrouwenspersoon

Artikel 7.1 Klachtregeling

1. Het college draagt zorg voor een behoorlijke en transparante procedure voor de afhandeling van klachten van een jeugdige of ouder over de algemene, overige voorzieningen zoals bedoeld in hoofdstuk 2 en over de toegang als bedoeld in hoofdstuk 4.

2. Jeugdhulpaanbieders stellen een regeling vast voor de afhandeling van klachten van jeugdigen en/of diens ouders ten aanzien van alle voorzieningen.

Artikel 7.2 Vertrouwenspersoon

1. Het college wijst een onafhankelijke vertrouwenspersoon aan waarop jeugdigen, ouders en pleegouders een beroep kunnen doen.

2. Het college wijst jeugdigen en ouders erop dat zij zich desgewenst kunnen laten bijstaan door een onafhankelijke vertrouwenspersoon.

Hoofdstuk 8 Inspraak

Artikel 8.1 Betrekken van ingezetenen bij het beleid

Het college betreft ingezetenen van de gemeente, waaronder in ieder geval cliënten of hun vertegenwoordigers, bij de voorbereiding van het beleid betreffende jeugdhulp, overeenkomstig in de Gemeentewet gestelde regels over de wijze waarop inspraak wordt verleend. Dit is vastgelegd in de Inspraakverordening Dongen 2007.

Hoofdstuk 9 Slotbepalingen

Artikel 9.1 Hardheidsclausule

Het college kan in bijzondere gevallen ten gunste van de jeugdige afwijken van de bepalingen in deze verordening, als toepassing van de verordening tot onbillijkheden van overwegende aard leidt.

Artikel 9.2 Voorwaarden

Het college kan aan het verstrekken van een voorziening voorwaarden verbinden, die verband houden met de aard en het doel van een bepaalde voorziening.

Artikel 9.3 Evaluatie

Het door het gemeentebestuur gevoerde beleid wordt periodiek geëvalueerd.

Artikel 9.4 Beleidsregels

Het college van de gemeente Dongen stelt Beleidsregels Jeugdhulp vast. Hierin neemt het nadere regels op over de uitvoering van deze verordening.

Artikel 9.5 Indexering

Het college kan jaarlijks per 1 januari de in het kader van deze verordening en het op deze verordening berustende besluit geldende bedragen indexeren.

Artikel 9.6 Intrekking oude verordening

1. De verordening Jeugdhulp gemeente Dongen 2023 wordt ingetrokken.

2. Een jeugdige houdt recht op een lopende voorziening, verstrekt op grond van de verordening Jeugdhulp gemeente Dongen 2023 totdat het college een nieuw besluit heeft genomen, waarbij het besluit waarmee deze voorziening is verstrekt, wordt ingetrokken.

3. Van het in het tweede lid gestelde kan ten gunste van de jeugdige worden afgeweken.

4. Het beslissen op bezwaarschriften tegen besluiten op grond van de Verordening jeugdhulp gemeente Dongen 2023, gebeurt op grond van de Verordening jeugdhulp gemeente Dongen 2023, die daarvoor zijn geldigheid behoudt.

Artikel 9.7 Inwerkingtreding

1. Deze verordening treedt in werking op 15 april 2025.

2. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening Jeugdhulp gemeente Dongen 2025.

Ondertekening

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van de raad van de gemeente Dongen, op 27 maart 2025

De voorzitter, De griffier,

Toelichting op de Verordening jeugdhulp gemeente Dongen 2025

Hoofdstuk 1 Algemene bepalingen

Artikel 1.1 Begripsbepalingen

d. budgetplan: deze term dekt de bedoeling van het plan dat in het kader van een pgb-aanvraag dient te worden opgesteld.

g. familiegroepsplan: ook wettelijk wordt deze term gebruikt.

n. overige voorziening: de vorige verordening Jeugdhulp 2021 hanteerde 'voorliggende voorziening' als begrip. Gelet op de wet is het duidelijker te spreken van een 'overige voorziening'. Ook de omschrijving is verduidelijkt waardoor het begrip 'algemene voorziening' is kunnen vervallen.

Artikel 1.2 Afstemming met andere voorzieningen

Dit artikel heeft als doel om op voorhand te benadrukken dat deze verordening zich richt op de Jeugdwet. Anderzijds draagt het college er zorg voor dat er goede afstemming is met voorzieningen op grond van de andere wetten van het sociaal domein. Bij een aanvraag van een jeugdige voor ondersteuning wordt zo mogelijk het gehele gezin betrokken.

Hoofdstuk 2 Vormen van jeugdhulp

Artikel 2.1 Overige voorzieningen

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onderdeel a, van de wet, waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige voorzieningen. Voor een deel van de hulpvragen kan volstaan worden met een vrij toegankelijke voorziening. Hier kunnen de jeugdige en zijn ouders gebruik van maken zonder dat zij daarvoor een verwijzing of een beschikking van de gemeente nodig hebben. De jeugdige en zijn ouders kunnen zich voor deze ondersteuning dus rechtstreeks tot de aanbieder wenden.

Artikel 2.2 Individuele voorzieningen

Dit artikel geeft een nadere uitwerking van de verplichte delegatiebepaling van artikel 2.9, onder a, van de wet, waarin is bepaald dat de gemeente bij verordening regels stelt over de door het college te verlenen individuele voorzieningen en overige (jeugdhulp)voorzieningen. We hebben de terminologie van dit artikel aangepast aan die van de regionale inkoopssystematiek.

Artikel 2.3 Voorwaarden individuele voorziening jeugdhulp

Voordat wordt overgegaan tot het verstrekken van een voorziening wordt eerst bekeken in hoeverre de oplossing van de hulpvraag voorliggend kan worden opgelost. De mate van zelfredzaamheid en ook de beoordeling of de ondersteuning tot de gebruikelijke zorg gerekend kan worden wordt hierin afgewogen. Het college stelt in beleidsregels nadere kaders met betrekking tot beoordeling van gebruikelijke en bovengebruikelijke zorg.

In het negende lid wordt gesproken over het perspectiefplan 18+, een plan waarin duidelijk moet zijn of en welke ondersteuning nodig is vanaf het 18e levensjaar en hoe dit geregeld gaat worden c.q. binnen welk wettelijk kader deze ondersteuning dient te vallen.

Het laatste lid waarborgt dat de jeugdhulpaanbieder - ook wanneer deze jeugdhulp biedt in het buitenland - binnen de kaders van het Nederlands recht en de Nederlandse inspecties dient te opereren.

Artikel 2.4 Vervoersvoorzieningen

Dit artikel gaat in op de voorwaarden voor een vervoersvoorziening. Het eerste lid geeft aan dat in eerste instantie ouders zelf verantwoordelijk zijn voor het vervoer van de jeugdige naar de jeugdhulpaanbieder. In het tweede lid staat de criteria waaronder het college een vervoersvoorziening toekent. Ook wordt aangegeven dat een jeugdige alleen maar aanspraak kan maken op de separate vervoers-

voorzieningen als daar in een jeugdhulptraject niet reeds in is voorzien. Op deze manier wordt voorkomen dat dezelfde vervoersvoorziening meerdere malen wordt gefinancierd. Met betrekking tot de beoordeling van de zelfredzaamheid is de financiële situatie van ouders niet de enige grondslag om een vervoersvoorziening toe te kennen (lid drie). In lid vier staat dat een vervoersvoorziening altijd tijdelijk is en in lid zes staat dat het college onder meer de uitbetaling van de vergoeding alsmede de tijdsduur van de vervoersvoorziening danwel de hoogte van de vergoeding bepaalt.

Hoofdstuk 3 Toegang

Artikel 3.1 Toegang jeugdhulp via de gemeente

Het college is verantwoordelijk voor de inzet van de noodzakelijke voorzieningen op het gebied van jeugdhulp. Een individuele voorziening wordt altijd toegekend (of afgewezen) op basis van een beschikking. Voor het verkrijgen van een individuele, niet overige voorziening, verwijzen we naar hoofdstuk 4 van deze verordening. Bij het onderzoek ter beoordeling van een aangemelde hulpvraag zal in een gesprek met de jeugdige en zijn ouders de gehele situatie worden bekeken en kan bijvoorbeeld alsnog worden verwezen naar een overige jeugdhulpvoorziening in plaats van, of naast, mogelijke toekenning van een individuele voorziening.

Artikel 3.2 Toegang jeugdhulp via het medisch domein

In artikel 2.6, eerste lid, onderdeel g, van de Jeugdwet is geregeld dat, naast de gemeentelijk georganiseerde toegang tot jeugdhulp, ook de directe verwijzingsmogelijkheid door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts naar de jeugdhulp blijft bestaan. Dit laatste geldt zowel voor de vrij toegankelijke (overige) voorzieningen als de niet vrij-toegankelijke (individuele) voorzieningen. Met een dergelijke verwijzing kan de jeugdige rechtstreeks aankloppen bij de jeugdhulpaanbieder. In de praktijk is het de jeugdhulpaanbieder (bijvoorbeeld de jeugdpsychiater, de gezinswerker of orthopedagoog) die na de verwijzing beoordeelt welke jeugdhulp precies nodig is. Deze bepaalt in overleg met de jeugdige of ouder de concrete inhoud, vorm, omvang en duur van de benodigde jeugdhulp. Deze aanbieder stelt dus feitelijk vast wat naar zijn oordeel de inhoud van de benodigde voorziening is waarbij hij zijn oordeel mede baseert op de protocollen en richtlijnen die voor een professional de basis van zijn handelen vormen. De toets als bedoeld in het derde en vierde lid is bedoeld om een deskundige toeleiding naar de juiste jeugdhulp te ondersteunen. In de Memorie van toelichting op de Jeugdwet wordt deze bevoegdheid als volgt omschreven: 'De gemeente kan in haar verordening niet alleen aangeven welke vormen van jeugdhulp alleen na een besluit van de gemeente of een verwijzing door de huisarts, medisch specialist en jeugdarts toegankelijk zijn, maar ook de voorwaarden waaronder deze vormen van ondersteuning, hulp en zorg verkregen kunnen worden. Met andere woorden, de jeugdhulpaanbieder is bij de bepaling welke vorm van jeugdhulp, met welke frequentie en voor hoe lang gebonden aan hetgeen de gemeente hierover in de verordening heeft opgenomen.'. Door deze voorwaarde in de verordening op te nemen zijn de jeugdhulpaanbieders gebonden aan het oordeel van het college na toetsing van de aanvraag.

Bij deze beoordeling dient de jeugdhulpaanbieder zich te houden aan de afspraken die hij daarover met de gemeente heeft gemaakt in het kader van contract- of subsidierelatie en de regels die de gemeente bij verordening heeft gesteld.

Als de jeugdige of zijn ouders hierom verzoeken (zij wensen dit en/of omdat dit noodzakelijk is voor het juridische proces) óf in het uitzonderlijke geval dat het college een besluit neemt dat afwijkt van het oordeel van de verwijzer (of jeugdhulpaanbieder na verwijzing), legt het college de te verlenen individuele voorziening, dan wel het afwijzen daarvan, vast in een beschikking aan de jeugdige of zijn ouders. Op die manier wordt de jeugdige en zijn ouders de benodigde rechtsbescherming geboden.

Artikel 3.3 Toegang jeugdhulp via justitieel kader

Een verzoek ten aanzien van een machtiging gesloten jeugdhulp wordt, conform artikel 6.1.8 eerste lid van de wet, door het college ingediend. De uitzondering op deze regel wordt verwoord in het tweede lid van dat artikel. Als er sprake is van een kindbeschermingsmaatregel, dan is het de gecertificeerde instelling die het genoemde verzoek indient en niet het college. In de Memorie van Toelichting bij de Verzamelwet VWS 2016 (Kamerstukken II, 2014/15, 34 191, nr. 3) geeft de wetgever eveneens aan dat artikel 2.11 van de wet ertoe strekt "de kwaliteit van de voorzieningen op grond van de Jeugdwet te waarborgen alsmede de goede verhouding tussen de prijs en de kwaliteit ervan". Er wordt vervolgens duidelijk aangegeven dat er in "de parlementaire behandeling diverse malen is aangegeven dat het college de mogelijkheid heeft om jeugdhulpaanbieders te mandateren om namens het college te besluiten welke jeugdhulp jeugdigen of ouders nodig hebben."

Door deze voorgenomen wijziging in de Jeugdwet is daarmee artikel 2.11 eerste lid Jeugdwet verduidelijkt; het college heeft, na inwerkingtreding van de Verzamelwet VWS 2016, de mogelijkheid om de vaststelling van rechten en plichten, als bedoeld in een verleningsbesluit, te mandateren.

Hoofdstuk 4 Procedure toegang jeugdhulp via gemeente

Artikel 4.1 Algemeen

In dit artikel zijn verschillende procedureafspraken opgenomen die gelden bij de toegang van jeugdhulp via de gemeente Dongen. Deze hebben te maken met het besluit en de start zorg van een zorgaanbieder bij een afgegeven besluit.

Artikel 4.2 Aanvraag

De gemeente stelt bij verordening in ieder geval regels vast met betrekking tot de voorwaarden voor toekenning en de wijze van beoordeling van, en de afwegingsfactoren bij een individuele voorziening. Een aanvraag is nodig om een verleningsbeschikking voor een individuele voorziening te verkrijgen. De Algemene Wet Bestuursrecht (Awb) is van toepassing. Een belanghebbende, in de regel zijn dat de jeugdige of ouders met gezag, kan daarom een aanvraag (laten) indienen voor een individuele jeugdhulpvoorziening. Hiervoor kan altijd een aanvraagformulier worden opgevraagd bij de gemeente. De gebruikelijke gang van zaken is echter dat de jeugdige of zijn ouder als eerste stap de hulpvraag meldt. Bij het onderzoek ter beoordeling van een aangemelde hulpvraag zal, in een gesprek met de jeugdige en zijn ouders de gehele situatie worden bekeken en kan bijvoorbeeld alsnog worden verwezen naar een overige jeugdhulpvoorziening in plaats van, of naast, mogelijke toekenning van een individuele voorziening. Via de toegang van gemeente Dongen kan de jeugdige of ouder vervolgens de beschikking krijgen over een aanvraagformulier. Ook is de mogelijkheid opgenomen om een door de jeugdige of zijn ouders ondertekend verslag of ondertekend familiegroepsplan als aanvraag aan te merken. Er kan gebruik gemaakt worden van onafhankelijke cliëntondersteuning.

Alleen als uit het onderzoek blijkt dat er een noodzaak is voor hoog specialistische jeugdhulp wordt de jeugdige door de toegang doorverwezen naar het samenwerkingsverband hoog specialistische jeugdhulp. Dat bepaalt vervolgens de aard en omvang van de hoog specialistische jeugdhulp. Samen wordt gekeken welke aanbieder het beste bij de problematiek van de jeugdige past. De uitkomsten van het onderzoek worden vastgelegd in een plan van aanpak. In de beleidsregels kan het college deze procedure nader uitwerken. Het is mogelijk (via de reguliere procedure) hier bezwaar tegen te maken. De afhandeling van bezwaarzaken wordt afgehandeld door de gemeente Dongen. In alle andere gevallen bepaalt de toegang de aard en omvang van de jeugdzorg en stuurt de gemeente een beschikking met het plan van aanpak als bijlage.

4.3 Onderzoek

Voor een zorgvuldig te nemen besluit is het van belang dat alle feiten en omstandigheden van de specifieke hulpvraag worden onderzocht. Daarbij is het van belang dat het onderzoek in samenspraak met de jeugdige en zijn ouders wordt verricht. Voor een zorgvuldig onderzoek is veelal persoonlijk contact nodig om een totaalbeeld van de jeugdige en zijn ouders te krijgen. Het ligt daarom ook voor de hand dat tijdens een gesprek met de jeugdige en zijn ouders het een en ander wordt besproken. Of dit gesprek op een gemeentelocatie plaatsvindt, op school, bij de jeugdige of zijn ouders thuis, of bij een andere deskundige zal afhankelijk van de concrete situatie worden besloten. Indien nodig voor het onderzoek, kan ook sprake zijn van meerdere (opeenvolgende) gesprekken.

Het tweede lid dient ter voorbereiding van het gesprek waarbij voor het onderzoek naar aanleiding van de melding relevante bekende gegevens in kaart worden gebracht, zodat de inwoner niet wordt belast met vragen over zaken die bij de gemeente al bekend zijn en een goede afstemming mogelijk is met eventuele andere voorzieningen op het gebied van zorg, onderwijs, maatschappelijke ondersteuning of werk en inkomen. De regels met betrekking tot de privacy van betrokkenen en gegevensuitwisseling die gelden op grond van de Jeugdwet en de Wet bescherming persoonsgegevens zijn hierop van overeenkomstige toepassing. Als gegevens nodig zijn waartoe het college geen toegang heeft in verband met de privacyregels, kan het college de jeugdige of zijn ouders vragen om toestemming om deze op te vragen of in te zien.

In het derde lid kunnen bij de vaststelling van de datum, het tijdstip en de locatie voor het gesprek ook al wat concrete vragen worden gesteld of aan de jeugdige of zijn ouders worden verzocht om nog een aantal stukken te overleggen. In het kader van de rechtmatigheid wordt in ieder geval de identiteit van de jeugdige of ouders vastgesteld aan de hand van een document als bedoeld in artikel 1 van de Wet op de identificatieplicht. Ook kan worden beoordeeld of sprake is van een voorliggende voorziening en of het college op grond van artikel 1.2 van de wet al dan niet is gehouden om een voorziening op basis van deze wet te treffen.

Ook is hierin een bepaling opgenomen ter voorkoming van onnodige bureaucratie. Als de gemeente al een dossier heeft van de jeugdige of zijn ouders, en de jeugdige of zijn ouders geven toestemming om dit dossier te gebruiken, dan kan een vooronderzoek achterwege blijven. Een gesprek over de acute hulpvraag is dan in de regel nog wel nodig. Indien de hulpvraag ook al bekend is, en het bijvoorbeeld over een vervolgvraag gaat, dan kan in overleg met de jeugdige of zijn ouders ook van het gesprek worden afgezien.

In het vijfde lid wordt aangegeven dat een jeugdige en zijn ouders medewerking dienen te verlenen aan het onderzoek naar hun situatie. Het is van belang dat een toegangsmedewerker onderzoek kan doen naar de situatie van de jeugdige en zijn gezin, om op die manier adequaat in kaart te kunnen brengen wat de hulpvraag is en wat de eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen van de jeugdige, ouders en sociaal netwerk zijn. Als een jeugdige of zijn ouders alleen aangeven wat de hulpvraag is en waar zij aanspraak op willen maken en niet toestaan dat een toegangsmedewerker deze

hulpvraag verkent, de situatie van de jeugdige en het gezin in kaart kan brengen en onderzoek kan doen naar de eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen van de jeugdige en zijn ouders, dan kan het college niet beoordelen of er aanspraak is op een individuele voorziening op grond van de Jeugdwet. In het zesde lid wordt daarom in dit verband gezegd dat het onvoldoende meewerken aan een dergelijk onderzoek gevolgen kan hebben voor de verstrekking, vorm, inhoud en/of hoogte van de individuele voorziening.

4.4 Gesprek

Een gesprek tussen het college en de jeugdige en/of diens ouders kan onderdeel uitmaken van het onder artikel 4.3 bedoelde onderzoek. Artikel 4.4 geeft dan ook weer welke aspecten tijdens het gesprek worden besproken en onderzocht. Het college informeert de jeugdige en/of diens ouders over de gang van zaken bij het gesprek, hun rechten en plichten en de vervolgpprocedure. In overleg met de jeugdige en/of diens ouders kan eventueel worden afgezien van een gesprek.

4.5 Verslaglegging

In artikel 1.1 van de Jeugdwet wordt een familiegroepsplan gedefinieerd als een hulpverleningsplan of plan van aanpak opgesteld door de ouders, samen met bloedverwanten, aanverwanten of anderen die tot de sociale omgeving van de jeugdige behoren. Het college van de gemeente Dongen zorgt binnen de beslissingstermijn als bedoeld in artikel 4.2.3 voor schriftelijke verslaglegging van het onderzoek en doet dat in de vorm van een plan van aanpak. Opmerkingen of latere aanvullingen van de jeugdige en/of diens ouders worden aan dat 'verslag' toegevoegd.

De jeugdige en/of gezaghebbende (ouder(s)) dienen het plan van aanpak te tekenen voor gezien of akkoord en sturen een getekend exemplaar binnen tien werkdagen retour aan de gemeente. Indien de jeugdige en/of gezaghebbende (ouder(s)) het plan van aanpak niet binnen de gestelde termijn getekend retourneren neemt de gemeente de aanvraag niet in behandeling en wordt de aanmelding afgesloten. Alvorens definitieve afsluiting van de aanmelding volgt in de praktijk eerst nog een tweede verzoek.

Artikel 4.6 Beoordelingscriteria voor eigen kracht

De Centrale Raad van Beroep heeft op 29 mei 2024 geoordeeld dat in de gemeentelijke verordening een hoofdrichting moet zijn opgenomen over hoe om te gaan met de voorwaarde "eigen mogelijkheden en probleemoplossend vermogen" van ouders. Dit artikel beoogt hier invulling.

Al de afwegingscriteria en beoordelingsfactoren uit dit artikel geven invulling aan het begrip eigen kracht. We willen ouders en jeugdigen in staat stellen om de uitdagingen van het leven waar mogelijk samen met omgeving aan te gaan. Door hulp te kunnen en durven vragen aan de directe omgeving en steun te ervaren van familie, vrienden maar ook vanuit het netwerk, de buurt, de sportvereniging of school.

Indien dit netwerk (nog) niet beschikbaar is dan is er toegang tot een individuele voorziening tot jeugdhulp waarin één van de doelen is te onderzoeken hoe de ouders/jeugdigen het (op termijn) weer zelf kunnen regelen om zo ook de ouders/jeugdigen nog meer regie te geven over hun eigen situatie (versterking van de eigen kracht en zelfredzaamheid).

In lid 1 is opgenomen dat ouders en jeugdigen pas in aanmerking komen voor jeugdhulp als zij zelf geen oplossing kunnen vinden voor de hulpvraag. Het uitgangspunt is er eerst wordt gekeken naar de eigen mogelijkheden en het probleemoplossend vermogen (eigen kracht).

In lid 2 staat uitgelegd wat er wordt verstaan onder gebruikelijke hulp en welke verplichting er rust bij ouders voor de verzorging, opvoeding, begeleiding en toezicht op hun kinderen. Deze verplichting vloeit voort uit artikel 1:247 BW waarin de wetgever heeft vastgelegd dat ouders (met ouderlijk gezag) de plicht hebben hun minderjarig kind te verzorgen en op te voeden. Onder verzorging en opvoeding wordt verstaan de zorg en de verantwoordelijkheid voor het geestelijke en lichamelijk welzijn en de veiligheid van het kind alsmede het bevorderen van de ontwikkeling van zijn of haar persoonlijkheid.

In lid 3 zijn de factoren opgenomen die bepalend zijn of er sprake is van gebruikelijke hulp.

In lid 4 is opgenomen dat indien er sprake is van gebruikelijke hulp hier in beginsel geen individuele voorziening tot jeugdhulp voor wordt verstrekt tenzij er sprake is van (dreigende) overbelasting.

In lid 5 wordt een onderscheid gemaakt tussen een kortdurende en een langdurige situatie. Indien er sprake is van een kortdurende situatie wordt in beginsel verwacht dat ouders de zorg zelf bieden (lid 6) tenzij er sprake is van (dreigende) overbelasting.

Een langdurige situatie vraagt andere beoordelingscriteria dan een kortdurende situatie. In lid 7 is opgesomd met welke factoren bij de beoordeling rekening wordt gehouden. Als alle factoren mee zijn gewogen en het (zelf) verlenen van de zorg levert geen problemen op dan wordt van ouders verwacht dat zij deze zorg (deels) zelf leveren (lid 8) en wordt er geen individuele voorziening voor jeugdhulp versterkt. Ook indien het sociale netwerk van de ouders en/of de jeugdige (een deel) ondersteuning kan bieden wordt verwacht dat ouders hier ook gebruik van maken. Het doel is juist om ouders weer in hun kracht te zetten en daarmee de regie te laten houden.

Er zijn ouders die een aanvullende zorgverzekering hebben (lid 10) waaruit zorg kan worden vergoed. Indien daar sprake van is dan verwachten wij van ouders dat ze hier eerst gebruik van maken. Alleen indien dit niet toereikend is kan aanspraak worden gemaakt op een individuele voorziening voor jeugdhulp.

Indien er sprake is van (dreigende) overbelasting (lid 11) wordt altijd ook gekeken naar zowel de oorzaak van deze (dreigende) overbelasting én het verband met de zorg aan de jeugdige. De overbelasting bij de ouder(s) moet (mede) worden veroorzaakt door de zorg voor de jeugdige. Indien de overbelasting ontstaat door andere factoren (zoals een stressvolle baan, veel uren werken) zal op dat vlak naar een oplossing moeten worden

gezocht. In sub d is opgenomen dat het verlenen van hulp aan je kind in beginsel voor gaat op sociale/maatschappelijke activiteiten. Hiermee wordt niet beoogd dat ouders geen enkele sociale of maatschappelijke activiteit meer mogen uitoefenen of bijwonen. Hierin moet sprake zijn van een bepaalde mate van redelijkheid in het aantal activiteiten en de tijdsduur.

Indien er sprake is van een informeel persoonsgebonden budget voor zorg aan de jeugdige en er is sprake van (dreigende) overbelasting dan kan het (tijdelijk) stopzetten van dit pgb een mogelijkheid zijn om de (dreigende) overbelasting te stoppen doordat een andere zorgverlener de zorg (tijdelijk) overneemt.

Artikel 4.7 Inhoud beschikking

Naast een beschrijving van wat er in een beschikking staat en/of bij hoort is in lid 2 ook geregeld dat in een schriftelijke beschikking is opgenomen hoe bezwaar kan worden gemaakt tegen die beschikking. De jeugdige of zijn ouders moeten op basis van de beschikking die hij ontvangt de informatie krijgen die nodig is om zijn rechtspositie te bepalen en te begrijpen. Hiervoor is nodig dat de beschikking de jeugdige of zijn ouders goed en volledig informeert. De minimale inhoud van de beschikking is nader toegelicht in de beleidsregels van de gemeente Dongen. In het vierde lid is de afwijking op het aspect van een beschikking in geval van hoog specialistische jeugdhulp beschreven.

Artikel 4.8 Advisering

Dit artikel geeft aan dat het voor het college mogelijk is om een extern deskundige om advies te vragen in het onderzoek. Hierbij moet toestemming worden gevraagd aan de jeugdige en/of ouders.

Artikel 4.9 Besluit

Ter vervollediging van de procesgang bij toegang jeugdhulp via de gemeente is een artikel opgenomen rondom het te nemen besluit na een aanvraag en de andere verwoorde stappen. In dit artikel zijn verschillende procedureafspraken opgenomen die gelden bij de procedure toegang jeugdhulp via de gemeente. Deze hebben te maken met het besluit en de start zorg van een jeugdhulpaanbieder bij een afgegeven besluit. Het vijfde lid geeft aan dat opschorting kan plaatsvinden op basis van de Algemene Wet Bestuursrecht. Het zevende lid regelt de toeleiding naar jeugdhulp in crisissituaties. In gevallen waar onmiddellijke start van de hulp nodig is (en het besluit niet kan worden afgewacht) kan het besluit tot inzet van een individuele voorziening genomen worden na de daadwerkelijke start van de hulp. Het besluit tot inzetten van de hulp moet vervolgens binnen 6 weken na de start van de hulp zijn vastgelegd in een beschikking.

Hoofdstuk 5 Persoonsgebonden budget

Artikel 5.1 Regels voor persoonsgebonden budget

In dit artikel wordt uiteen gezet op basis van welke grondslag het college een pgb kan verstrekken en dat voor de maximale periode van één jaar. Het college beoordeelt daarbij eerst of het door de gemeente gecontracteerde zorgaanbod toereikend is voor de jeugdige en/of zijn ouders. Ook dient het college vast te stellen dat de gezaghebbende ouder(s), al dan niet met hulp uit hun omgeving of anderszins, in staat zijn tot een redelijke waardering van hun belangen, en in staat zijn om de rechten en plichten die zijn verbonden aan het pgb op een verantwoorde manier uit te voeren. Ouders stellen ook een budgetplan op. De persoon aan wie een pgb wordt verstrekt, kan de jeugdhulp onder een aantal specifieke voorwaarden betrekken van een persoon die behoort tot het sociale netwerk: De persoon die jeugdhulp verleent, doet direct melding van calamiteiten en van iedere vorm van geweld of vermoeden van (kinder)mishandeling bij de gemeente en/of bij Veilig Thuis. En als er sprake is van een formele zorgverlener dient deze te voldoen aan de kwaliteitseisen zoals opgenomen in hoofdstuk 4 van de Jeugdwet.

Om de afspraken tussen jeugdhulpaanbieder en de jeugdige en/of ouders vast te leggen wordt verplicht gebruik gemaakt van de modelovereenkomst van de Sociale Verzekeringsbank (SVB). Het college onderzoekt al dan niet steekproefsgewijs, de bestedingen van pgb's vanuit het oogpunt van kwaliteit, rechtmatigheid en doelmatigheid. Overigens is het van belang aan te geven dat artikel 4.7 uit deze verordening ook kan gelden voor pgb aanvragen.

Artikel 5.2 Aanvraag pgb

Het college beoordeelt de aanvraag voor een pgb op grond van een aantal nader genoemde criteria, die deels aansluiten bij artikel 5.1 van deze verordening. Het college kan een pgb in voorkomende gevallen ook weigeren. Die criteria zijn in lid 2 van dit artikel opgenomen. In lid 3 en 4 wordt verwoord wanneer het college geen pgb verstrekt tot en met welke kosten zijn uitgesloten van vergoeding vanuit een pgb.

Artikel 5.3 Hoogte pgb

Om de hoogte van een pgb te kunnen berekenen is een aantal voorwaarden onder lid 1 opgenomen. Het college houdt bij de vaststelling van de hoogte van het pgb rekening met het feit of er sprake is van formele hulp of informele hulp. De hoogte van het pgb voor formele hulp bedraagt 85% van het tarief voor gecontracteerde jeugdhulp in natura, tenzij op basis van het door de jeugdige en/of zijn ouders ingediende pgb plan passende en toereikende jeugdhulp voor een lager tarief kan worden ingekocht. Als het op basis van lid 1 vastgestelde pgb in een individueel geval onvoldoende is om de aangewezen jeugdhulp te kunnen inkopen, wordt het tarief zodanig aangepast dat de hulp hiermee bij tenminste één jeugdhulpaanbieder kan worden ingekocht. De hoogte van het pgb voor informele hulp is bij het bestaan van een dienstbetrekking gelijk aan het minimum uurloon, inclusief vakantieslag, zoals bedoeld in de Wet minimumloon en minimumvakantieslag voor een persoon van 22 jaar of ouder met een 36-urige werkweek.

Jeugdigen of hun ouders kunnen zelf bijbetalen wanneer het tarief van de door hen gewenste aanbieder hoger is dan de in de betreffende situatie goedkoopst adequate door het college te bieden individuele voorziening in natura. Het college kan het pgb slechts weigeren voor dat gedeelte dat duurder is dan deze door het college te bieden individuele voorziening in natura.

Hoofdstuk 6 Toezicht en handhaving

Artikel 6.1 Nieuwe feiten en omstandigheden, herziening, intrekking of terugvordering

Het eerste lid berust mede op artikel 8.1.2, eerste lid, van de wet. Ook de overige onderdelen van artikel 8.1.2 en artikel 8.1.3 en 8.1.4 geven handen en voeten aan de bestrijding van misbruik en oneigenlijk gebruik. Voor de volledigheid zijn ze opgenomen in deze verordening. De wettekst van de artikelen 8.1.2 tot en met 8.1.4 is veelal beperkt tot het pgb. Waar mogelijk en zinvol, is dit ter uitwerking van de delegatiebepaling in artikel 2.9, onder d, van de wet, in de verordening uitgebreid tot de individuele voorziening in natura. Hiervoor kan ook steun gevonden worden in de tekst van de toelichting op artikel 8.1.2, waarbij is vermeld dat de in het eerste lid geregelde inlichtingenverplichting als uitgangspunt heeft dat van de jeugdige en zijn ouders aan wie een individuele voorziening of een daaraan gekoppeld pgb is verstrekt, verlangd kan worden dat ze voldoende gegevens en inlichtingen verstrekken om het college in staat te stellen te beoordelen of het beroep op die individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb terecht is gedaan. Indien het de jeugdige of zijn ouders redelijkerwijs duidelijk moet zijn dat er feiten en omstandigheden, of daarin opgetreden wijzigingen, zijn die van invloed kunnen zijn op de toekenning van de individuele voorziening of het daaraan gekoppelde pgb, dienen zij dit onverwijld aan het college te melden. Verstrekken zij niet onverwijld uit eigen beweging of op verzoek van het college alle gevraagde inlichtingen en bewijsstukken, dan heeft dat gevolgen voor de toekenning van de voorziening of het daaraan gekoppelde pgb. Het college kan niet alleen bij een aanvraag, maar ook in andere stadia concrete informatie en bewijsstukken van de belanghebbende vragen.

Het tweede lid is geënt op artikel 8.1.4 van de wet. Ook hier is de tot de pgb beperkte reikwijdte van artikel 8.1.4 van de wet op grond van het bepaalde in artikel 2.9, onder d, van de wet uitgebreid tot de individuele voorziening in natura.

Artikel 6.2 Voorkomen en bestrijding misbruik, oneigenlijk en ondoelmatig gebruik

Op grond van artikel 2.9 onderdeel d van de Jeugdwet moeten in de verordening regels worden gesteld over de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een individuele voorziening in natura of een pgb alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Deze bepaling is een uitwerking van deze wettelijke plicht.

In lid 1 is het belang aangegeven dat jeugdigen en ouders zich bewust zijn van de rechten, maar ook de plichten die verbonden zijn aan een jeugdhulpvoorziening. Denk bijvoorbeeld aan de plicht om het college op de hoogte te houden van alle relevante feiten en omstandigheden. Of de regels rondom verantwoording van een pgb. Het college moet de jeugdige en ouders hierover informeren en ook uitleggen welke mogelijke consequenties het kan hebben als men zich niet houdt aan deze verplichtingen. In lid 2 is de grondslag gegeven om een toezichthouder aan te wijzen die zich bezig houdt met het toezicht op een rechtmatige uitvoering van de Jeugdwet (zie artikel 5:11 Awb). Anders dan in de Wmo 2015, is in de Jeugdwet niet bepaald dat het college een toezichthouder moet aanwijzen. Desalniettemin kan uit de wetsgeschiedenis worden afgeleid dat het mogelijk is een toezichthouder aan te wijzen. Zo wordt in de Memorie van Toelichting bijvoorbeeld de medewerkingsverplichting jegens de toezichthouder benoemd (zie TK 2013-2014, 33684, nr. 11).

Het toezicht door de aangewezen toezichthouder ziet niet toe op de kwaliteit van de door de jeugdhulpaanbieders geleverde jeugdhulp. Dat toezicht is namelijk belegd bij de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd en de Inspectie Veiligheid en Justitie (zie Hoofdstuk 9 van de Jeugdwet). Zij voeren het kwaliteits-toezicht uit binnen het samenwerkingsverband Toezicht Sociaal Domein (TSD). Voor zover de gemeente signalen ontvangt over de kwaliteit van de te leveren of geleverde zorg, stuurt de gemeente deze door naar het TSD.

Het toezicht door de gemeentelijke toezichthouder Jeugd ziet o.a. op de rechtmatigheid van ingediende declaraties door jeugdhulpaanbieders en pgb-budgethouders. Het college stelt nadere regels vast over de taken en bevoegdheden van de gemeentelijke toezichthouder. De toezichthouder is bij de uitoefening van zijn taak gebonden aan de regels zoals vastgelegd in de artikelen 5:11 t/m 5:20 van de Awb. In lid

3 is vastgelegd dat het college nadere regels vast stelt over de (reikwijdte van) taken en bevoegdheden van de gemeentelijke toezichthouder Jeugd (zie ook artikel 5:14 Awb) indien zij deze aanstelt.

Artikel 6.3 Verhouding prijs en kwaliteit aanbieders jeugdhulp en uitvoerders kinderschermingsmaatregelen en jeugdreclassering

Het college kan de uitvoering van de Jeugdwet, met uitzondering van de vaststelling van de rechten en plichten van de jeugdige of zijn ouders, door aanbieders laten verrichten (artikel 2.11, eerste lid, van de Jeugdwet). Met het oog op gevallen waarin dit ten aanzien van jeugdhulp, kinderschermingsmaatregelen of jeugdreclassering gebeurt, moeten bij de verordening regels worden gesteld ter waarborging van een goede verhouding tussen de prijs voor de levering van jeugdhulp of de uitvoering van een kinderschermingsmaatregel of jeugdreclassering en de eisen die worden gesteld aan de kwaliteit daarvan (artikel 2.12 van de Jeugdwet). Daarbij dient in ieder geval rekening gehouden te worden met de deskundigheid van de beroepskrachten en de toepasselijke arbeidsvoorwaarden.

Hoofdstuk 7 Klachtregeling en vertrouwenspersoon

Artikel 7.1 Klachtregeling

Dit artikel regelt het gemeentelijke klachtrecht. De gemeente is al op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van bestuursorganen en personen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn.

Artikel 7.2 Vertrouwenspersoon

In artikel 2.6, eerste lid, onder f, van de wet is bepaald dat het college ervoor verantwoordelijk is dat jeugdigen, hun ouders of pleegouders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. Met de vertrouwenspersoon wordt een functionaris bedoeld zoals deze nu al werkzaam is binnen de jeugdzorg. Onafhankelijkheid, beschikbaarheid en toegankelijkheid zijn belangrijke factoren (wettelijke vereisten) voor een goede invulling van deze functie.

Hoofdstuk 8 Inspraak

Artikel 8.1 Betrekken van ingezetenen bij het beleid

In dit artikel zijn bepalingen opgenomen over de medezeggenschap bij de gemeente. De mogelijkheid tot medezeggenschap tegenover een jeugdhulpaanbieder is al geregeld in artikel 4.2.4 en verder van de wet.

Hoofdstuk 9 Slotbepalingen

Artikel 9.1 Hardheidsclausule

Deze bepaling regelt de toepassing van een hardheidsclausule als instrument voor het college om onvoorziene omstandigheden het hoofd te bieden.

Artikel 9.2 Voorwaarden

Daar waar nodig kan het college aan het verstrekken van een voorziening nadere voorwaarden verbinden, die verband houden met de aard en het doel van een bepaalde voorziening.

Artikel 9.3 Evaluatie

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 9.4 Beleidsregels

In dit artikel wordt bepaald dat het college nadere regels jeugdhulp gemeente Dongen vaststelt. Dit document geeft nadere invulling aan de uitvoering van deze verordening.

Artikel 9.5 Indexering

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 9.6 Intrekking oude verordening

Dit artikel regelt dat beschikkingen afgegeven op basis van de Verordening jeugdhulp gemeente Dongen 2023 nog rechtskracht hebben. Beschikkingen die vanaf het moment van inwerkingtreding van de nieuwe verordening zijn/worden afgegeven, zijn/worden beoordeeld op basis van de Verordening jeugdhulp gemeente Dongen 2025.

In het tweede lid is als hoofdregel opgenomen dat een jeugdige met een lopende voorziening op basis van de oude verordening het recht op die voorziening behoudt tot het college een nieuw besluit over die voorziening neemt. Omdat dit nadelige gevolgen voor de jeugdige kan hebben, is in het derde lid bepaald dat de vorige verordening gebruikt mag worden, als dit evident voordeliger is voor de jeugdige.

Artikel 9.7 Inwerkingtreding

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van deze verordening en de wijze waarop deze wordt geciteerd.